

Arrest

nr. 234 801 van 2 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 11 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. DAEM *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 26 september 2018 en hebben zich vluchteling verklaard op 11 oktober 2018.

1.2. Uit de gegevens in de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers in Griekenland internationale bescherming werd toegekend.

1.3. Op 26 november 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen houdend niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Deze beslissingen werden op 28 november 2019 aangetekend naar verzoekers verzonden.

1.4. De bestreden beslissing ten aanzien van A. Ad. H. M. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Rafah, Gaza, op 24 mei 1956. U bent van Palestijnse origine en u hangt het seculiere geloof aan. U staat geregistreerd bij de UNRWA.

U heeft tot uw achttien jaar in Rafah, Gaza, verbleven. Omwille van uw reactie tegen de Israëlsche inname heeft u achttien maanden vastgezeten in de centrale gevangenis van Gaza. Vervolgens heeft u Gaza verlaten, u reisde via Jordanië naar Syrië waar u in het Al Yarmouk kamp verbleef. Van daaruit ging u op en af naar de Universiteit van Beirout, Libanon. U verbleef in Damascus, Syrië, tot 1987. Vervolgens ging u naar Libië. In Libië heeft u les gegeven en werkte u bij het Ministerie van Sociale Zaken. In 1994 keerde u terug naar Gaza waar u verbleef tot aan uw vertrek.

In 1980 bent u te Damascus gehuwd met A. R. M. J (CG 18/19918/B, OV 8.553.021). Samen hebben jullie zes kinderen. Enkel uw dochter S. (geboren op 1 januari 1987) verblijft op heden nog in de Gaza. Uw twee oudste kinderen, Ma. (geboren op 14 maart 1981) en Ra. (geboren op 26 juli 1982) verblijven op heden in Zweden. Uw drie overige kinderen verblijven op heden in België. Uw dochter, A. H. Ad. Ha. (...), diende op 9 augustus 2016 haar verzoek om internationale bescherming in en ontving op 30 augustus 2016 de status van erkend vluchteling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Uw zoon, A. M. Ad. Ha. (...), diende op 11 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in en ontving op 19 maart 2018 de status van het erkend vluchteling van het CGVS. Uw zoon, A. A H (Al.; (...)), diende op 20 november 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in. Hij ontving reeds internationale bescherming in Griekenland.

Sinds 1974 bent u lid van Fatah. U was regionaal verantwoordelijke van de partij. Daarnaast schreef u verschillende artikels waarin u de actuele problemen in Gaza ter sprake bracht. U heeft verschillende jobs uitgeoefend. Van 1994 tot 1997 werkte u als directeur van studenten zaken aan de universiteit Al Aqsa. Van 1997 tot 1998 was u directeur van de HR-afdeling van het Ministerie van Cultuur. Sinds 1998 werkte u bij het Ministerie van Planning en Internationale Samenwerking. Sinds 1999 had u tevens een bijberoep, u was verantwoordelijk voor het Palestijnse Instituut voor psychologische gezondheid. In de periode 2010-2011 heeft u een centrum opgericht samen met andere intellectuelen. Het doel van dit centrum was om bepaalde ideeën over te brengen op vlak van onderwijs, milieu, het gerecht en het leven in het algemeen.

Omwille van uw betrokkenheid bij Fatah en de functies die u uitoefende kreeg u problemen met Hamas. Deze situeerden zich reeds sinds het begin van de komst van Hamas in Gaza. In december 2011 werd u opgeroepen en bevestigd over de oprichting van het centrum. Hamas dacht dat u met de oprichting van dit centrum hun staat zou aanvallen. Op 25 december 2011 werd het centrum in beslag genomen. U voelde dat Hamas u bleef viseren. Gezien uw functie en aanzien binnen de gemeenschap hield Hamas het eerder bij indirecte bedreigingen. U geeft aan dat uw kinderen tevens in het vizier liepen van Hamas en dat u omwille hiervan gezondheidsklachten ontwikkelde.

Op 19 oktober 2016 heeft u Gaza verlaten via de grensovergang van Rafah. U vertrok samen met uw echtgenote en uw zoon Al.. Na aankomst in Egypte vertrokken jullie op 24 oktober 2016 naar Turkije. Op 18 januari 2017 verlieten jullie Turkije en kwamen jullie aan in Griekenland. In Griekenland verbleven jullie tot september 2018 omwille van de ziekte van uw echtgenote. Zij ontving medische hulp van de Verenigde Naties. In Griekenland hebben u en uw echtgenote internationale bescherming verkregen. Enkele dagen voor jullie vertrek uit Griekenland ontvingen jullie jullie verblijfsvergunning. Op 22 september 2018 reisden u en uw echtgenote door naar België. Uw zoon Al. vertrok pas enkele maanden na jullie uit Griekenland. Op 11 oktober 2018 dienden u en uw echtgenote in België een verzoek om internationale bescherming in.

Jullie vertrokken uit Griekenland aangezien België jullie eindbestemming was omdat enkele van jullie kinderen hier verblijven. Daarenboven zijn de levensomstandigheden in Griekenland ondermaats.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: originele paspoorten van u en uw echtgenote, jullie originele identiteitskaarten en geboorteakten, jullie originele UNRWA registratie, jullie originele huwelijksakte, uw diploma's en certificaten van opleiding, een document dat u aangesloten was bij de orde van de acteurs, een originele badge die u gebruikte op het Ministerie, een kopie van het document dat uw centrum in beslag werd genomen (dd.25/12/2011), een

kopie van een document waarin uw betrokkenheid bij Fatah wordt vermeld, een document van Fatah waarin u uitgenodigd werd op het bezoek van Nelson Mandela, een kopie van uw facebookprofiel, e-mailverkeer betreffende uw ideeën over de samenleving en medische documenten in hoofde van u en uw echtgenote. Tot slot ook een elektronisch schrijven van uw raadvrouw met betrekking tot de algemene situatie in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit de medische documenten die u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u problemen heeft met uw gezondheid (CGVS p.2-13; CGVS vrouw p.3, 6; documenten groene map in dossier). Dit wordt op zich niet betwist. Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier).

Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en die van uw echtgenote blijkt ondubbelzinnig dat jullie internationale bescherming verkregen in Griekenland. Dit wordt door jullie niet betwist (CGVS p.10, 15-16, CGVS vrouw p.6).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In de eerste plaats wordt verwezen naar uw verklaringen waarin u stelt dat jullie eindbestemming België was waar jullie kinderen verbleven, dat jullie nooit de intentie hadden om in Griekenland te blijven. U geeft aan dat jullie verblijf in Griekenland gebaseerd was op de ziekte van uw echtgenote (CGVS p.10, 13, 15-17, CGVS vrouw p. 6-7). Daarnaast doet u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat door het bekomen van uw verblijfstitel u op uzelf bent aangewezen, nl. dat er geen mogelijkheid is tot ondersteuning van de Griekse Autoriteiten of van hulporganisaties. U geeft aan dat er een crisis in Griekenland heerst en dat dit tevens effect heeft op de behandeling van vluchtelingen aldaar (CGVS p.13, 15-17, CGVS vrouw p.6-7).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw echtgenote geen enkele intentie hadden om in Griekenland te blijven, u verwijst naar jullie kinderen die in België verblijven en geeft aan dat België jullie eindbestemming was. U geeft aan dat jullie verblijf in Griekenland louter gebaseerd was op de medische situatie van uw echtgenote (CGVS p.10, 13, 15-17, CGVS vrouw p.6-7). Verder geeft u aan dat jullie in Griekenland geen beroep konden doen op verdere hulp van de autoriteiten of van organisaties, eenmaal jullie jullie verblijfsvergunning ontvingen (CGVS p.15-17, CGVS vrouw p.7). U stelt dat er in Griekenland een tekort is aan essentiële elementen in het leven, dat dit tevens geldt voor de Griekse bevolking zelf, u zegt "Je kan moeilijk leven opbouwen in een land dat het al moeilijk heeft." (CGVS p.15-17). Het louter aanhalen van socio-economische redenen is niet afdoende in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie na het verkrijgen van jullie verblijfstitel onmiddellijk Griekenland hebben verlaten (CGVS p.15, CGVS vrouw p.6-7). Gezien jullie geen enkele intentie hadden om in Griekenland te blijven, alsook verwijzend naar de situatie van de Grieken zelf, hebben jullie zich niet geïnformeerd naar jullie rechten en lieten jullie na stappen te ondernemen om een leven op te bouwen, u zegt onder meer "Ik herhaal nog eens, de enige reden waarom ik in Griekenland zat, is het feit dat mijn vrouw ziek was. Ik was niet van plan daar te verblijven, met andere woorden, ik heb niets gezocht omdat ik al twaalf jaar de Griekse crisis volgde en ik heb gezien wat voor nadelen dat zo'n crisis op het land had. ... Neen, omdat ik weet dat Griekse bevolking geen rechten heeft, rechten worden niet gerespecteerd, waarom zou ik zoiets vragen." (CGVS p.17, CGVS vrouw p.7). Hieruit blijkt, en zoals reeds werd aangestipt, dat jullie geen toereikende inspanningen hebben ondernomen om in Griekenland jullie leven op te bouwen en uw loutere verwijzing naar de crisis in Griekenland en het gegeven dat de Griekse bevolking geen rechten heeft, vermag hier geen afbreuk aan te doen. Dit hoeft geen verder betoog.

Verder wilt het CGVS in het kader van de medische situatie van u en uw echtgenote opmerken dat deze medische problemen én de nood aan medische opvolging niet betwist worden, alsook is het CGVS zich bewust van jullie leeftijd. Toch, gezien het bovenstaande, is het niet afdoende om louter te verwijzen naar de socio-economische omstandigheden. Het feit dat jullie geen enkele inspanningen hebben geleverd om jullie persoonlijke situatie daar na te gaan zorgt er tevens voor dat jullie verklaringen niet onderbouwd worden. Daar gelaten dat het aspect van medische zorgen in Griekenland, of het gebrek hieraan, strikt genomen niet tot de beoordelingsbevoegdheid van het CGVS behoort, wordt er evenmin op overtuigende wijze door jullie aangetoond dat er geen toegang was tot de reguliere gezondheidszorg aldaar. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenote, met behulp van de Verenigde Naties, in de periode april 2017 tot en met september 2018, medisch werd opgevolgd (CGVS p.15). Zo werd ze naar twee ziekenhuizen doorverwezen waar ze in het laatste cortisone en 'intensieve' geneesmiddelen kreeg (CGVS p.10, CGVS vrouw p.6). U geeft tevens aan dat jullie een studio werd toegewezen door de Verenigde Naties omwille van de medische situatie van uw echtgenote (CGVS p.10, CGVS vrouw p.6). Bovendien stelt het CGVS vast dat jullie tijdens jullie verblijf in Griekenland, 120 euro per maand per persoon kregen (CGVS p.16). Hoewel het algemeen geweten is dat Griekenland te kampen heeft met een grote instroom van vluchtelingen, blijkt hieruit dat er wel degelijk inspanningen werden geleverd om

tegemoet te komen aan individuele noden. Wederom wordt herhaald dat jullie niet in staat zijn om op gefundeerde wijze te staven dat jullie tijdens een toekomstig verblijf in Griekenland geen beroep zouden kunnen doen op ondersteuning. In de marge dient nog opgemerkt dat u zich voor wat betreft medische problemen tot de geijkte procedure dient te wenden.

Verder hebben noch u, noch uw echtgenote het over andere problemen in Griekenland (CGVS p.13, 15-17; CGVS vrouw p. 6-8).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden: jullie originele paspoorten, jullie originele identiteitskaarten en geboorteakten, jullie originele UNRWA registratie, jullie originele huwelijksakte, uw diploma's en certificaten van opleiding hebben betrekking op jullie identiteit en herkomst die door het CGVS niet betwist worden. De documenten met betrekking tot uw betrokkenheid bij Fatah, uw professionele activiteiten en de gevolgen hiervan staan hier tevens niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de kopie van uw facebookprofiel en het e-mailverkeer betreffende uw ideeën over de samenleving. Wat de documenten betreft aangaande jullie medische situatie, herhaalt het CGVS nogmaals dat deze niet betwist wordt.

Wat betreft het elektronisch schrijven van uw raadvrouw d.d. 19/8/2019 (zie afdruk gevoegd in de groene map in het administratief dossier) en waarin zij uw medische situatie in herinnering brengt evenals verwijst naar diverse landenrapporten met betrekking tot de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, naar een (individuele) uitspraak gewezen door het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties en enkele arresten gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, moet tot slot worden opgemerkt dat dergelijke elementen weliswaar een belangrijk aspect kunnen vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch an sich niet volstaan om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Dient te worden benadrukt dat met name uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van onderhavig verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u in Griekenland verleend werd, te

weerleggen. De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten, of wat dat betreft naar arresten of uitspraken gewezen in individuele zaken, volstaat niet om vast te stellen dat elke internationaal beschermde die in Griekenland verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uit wat voorafgaat blijkt in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat u persoonlijk niet genoegzaam hebt aangetoond dat de internationale bescherming die u in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat u een nood aan internationale bescherming ten overstaan van Griekenland kunt doen gelden.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het CGVS in hoofde van uw dochter, A. H. Ad. Ha., een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus heeft genomen. Alsook heeft het CGVS in hoofde van uw zoon, A. M. Ad. Ha., een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus genomen. Zij dienden op basis van geheel eigen motieven een verzoek om internationale bescherming in. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat zij respectievelijk niet beschikten over internationale bescherming elders of dat het CGVS hier niet van op de hoogte was op het ogenblik van het indienen van hun verzoek om bescherming. Verder dient beklemtoond te worden dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht moet worden, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van gewoonlijk verblijf op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Verder dient nog aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw echtgenote, A. R. M. J., en van uw zoon, A. A. H. (Al.), eveneens een beslissing van niet-ontvankelijk verzoek heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar de Gazastrook."

1.5. De bestreden beslissing ten aanzien van A. R. M. J. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Rafah, Gaza, op 16 december 1957. U bent van Palestijnse origine en u bent soennitisch moslima. U staat geregistreerd bij de UNRWA.

U heeft tot aan de vierde graad in Gaza verbleven. Daarna verhuisde u samen met uw familie naar Syrië waar u in het Al Yarmouk vluchtelingenkamp verbleef. In 1980 bent u in Damascus gehuwd, tijdens uw verblijf in Syrië kreeg u vier kinderen. Vervolgens reisde u met uw gezin door naar Libië waar u nog twee kinderen kreeg. In 1994 keerde u samen met uw gezin terug naar Gaza.

U bent gehuwd met A. Ad. H. M. (...). Enkel uw dochter S. (geboren op 1 januari 1987) verblijft op heden nog in Gaza. Uw twee oudste kinderen, Ma. (geboren op 14 maart 1981) en Ra. (geboren op 26 juli 1982) verblijven op heden in Zweden. Uw drie overige kinderen verblijven op heden in België. Uw dochter, A. H. Ad. Ha. (...), diende op 9 augustus 2016 haar verzoek om internationale bescherming in en ontving op 30 augustus 2016 de status van erkend vluchteling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Uw zoon, A. M. Ad. Ha. (...), diende op 11 december 2017 een verzoek om internationale bescherming in en ontving op 19 maart 2018 de status van het erkend vluchteling van het CGVS. Uw zoon, A. A. H. (Al.; (...)), diende op 20 november 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in. Hij ontving reeds internationale bescherming in Griekenland.

U heeft niet gewerkt in Gaza. Uw man heeft in Gaza verschillende jobs uitgeoefend, zo werkte hij voor de Al Aqsa universiteit en heeft hij tevens voor het Ministerie van Planning gewerkt. Hij was betrokken bij Fatah.

Als reden van uw vertrek uit Gaza verwijst u naar de problemen die uw echtgenoot en uw kinderen met Hamas hebben gekend.

Op 19 oktober 2016 heeft u Gaza verlaten via de grensovergang van Rafah. U vertrok samen met uw echtgenoot en uw zoon Al.. Na aankomst in Egypte, vertrokken jullie op 24 oktober 2016 naar Turkije. Op 18 januari 2017 verlieten jullie Turkije en kwamen jullie aan in Griekenland. In Griekenland verbleven jullie tot september 2018. U was ziek geworden en diende behandeld te worden. Omwille van uw gezondheid heeft u deze periode in Griekenland doorgebracht. In Griekenland hebben u en uw echtgenoot internationale bescherming verkregen. Enkele dagen voor jullie vertrek uit Griekenland ontvingen jullie jullie verblijfsvergunning. Op 22 september 2018 reisden u en uw echtgenoot door naar België. Uw zoon Al. vertrok pas enkele maanden na jullie uit Griekenland. Op 11 oktober 2018 dienden u en uw echtgenoot in België een verzoek om internationale bescherming in.

Jullie vertrokken uit Griekenland aangezien België jullie eindbestemming was omdat enkele van jullie kinderen hier verblijven. Daarenboven konden jullie in Griekenland niet rekenen op steun en waren de levensomstandigheden niet goed. U krijgt veel steun van uw dochter hier in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verwijst u naar de documenten die door uw echtgenoot en raadvrouw werden neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit de medische documenten die u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u problemen heeft met uw gezondheid (CGVS p.3-8, CGVS man p.2-13, documenten groene map in dossier). Dit wordt op zich niet betwist. Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier).

Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw echtgenoot, A. Ad. H M (...); CGVS p.6-8). In zijn hoofde werd zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. Dit omwille van het feit dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Bijgevolg wordt ook in uw hoofde uw verzoek niet-ontvankelijk bevonden. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:
'(...)'*

Verder dient nog aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw zoon, A. A H (Al.), eveneens een beslissing van niet-ontvankelijk verzoek heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar de Gazastrook."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/6 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 33 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: Procedurerichtlijn), van artikel 14 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten in hoofdde dat zij geenszins internationale bescherming genieten in Griekenland, dan wel dat niet blijkt dat deze nog steeds geldig is en wijzen er in subsidiaire orde op dat, zelfs zo zou worden aangenomen dat zij (nog) internationale bescherming genieten in Griekenland een terugkeer naar dat land in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers vragen in hoofdde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift nog volgende stukken: *“Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, Sunja Mijatovic, following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018”* van de Raad van Europa van 6 november 2018 (stuk 3), *“Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece. Rights and effective protection exists only on paper: the precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece”* van Refugee Support Aegan en Stiftung Pro Asyl van 23 juni 2017 (stuk 4), *“Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece – update”* van Refugee Support Aegan en Stiftung Pro Asyl van 30 augustus 2018 (stuk 5), *“Impact of the Refugee Crisis on the Greek Healthcare System: A long road to Ithaca”* uit *Int. J. Environ Res Public Health* van 15 augustus 2018 (stuk 6), *“Country Report: Greece – 2018 update”* van Asylum information database van maart 2019 (stuk 7), *“Greek government disregards UNHCR reports of sexual violence in Greek island camps”* van ECRE van 23 februari 2018 (stuk 8) en de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers' zoon A. A. H. d.d. 4 juli 2019 (stuk 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met volgende nieuwe stukken: het rapport *“Legal note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece - Update”* van RSA/Pro Asyl van 30 augustus 2018 (stuk 1), het artikel *“Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce”* van Nansen van december 2019 (stuk 2), krantenartikelen over de huidige ontwikkelingen in Griekenland (stuk 3), medische documenten van verzoekers (stuk 4), medische documentatie uit Italië in hoofde van verzoekers' zoon (stuk 5), een psychiatrisch verslag in hoofde van verzoekers' zoon d.d. 22 januari 2020 (stuk 6), attesten van PZ Duffel inzake verzoekers' zoon d.d. 4 maart 2020 (stuk 7) en een e-mail van sociaal assistent A. W. d.d. 2 maart 2020 (stuk 8) (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft

om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. In de bestreden beslissingen wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekers niet ontvankelijk verklaard omdat (i) uit hun verklaringen blijkt dat zij in Griekenland internationale bescherming verkregen en (ii) zij geen gegronde vrees koesteren of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Griekenland, hun basisrechten als personen die er internationale bescherming genieten, gegarandeerd zijn en hun levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"(...)

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;

(...)"

2.3.5. Te dezen blijkt uit verzoekers' verklaringen dat zij internationale bescherming verkregen in Griekenland. Zo geeft verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers aan als volgt:

"Heeft u asiel aangevraagd in Griekenland? Ja. Wat was het resultaat van die asielaanvraag? Ik heb een verblijfsvergunning gekregen. (...)

Die verblijfsstatus in Griekenland, was dat op basis van asiel, of hoe moet ik dat zien? Ze hebben me verplicht om er één te krijgen. Ja, maar was dat zoals hier, op basis van asiel, internationale bescherming, subsidiaire bescherming of erkend vluchteling? Ja het zal zo zijn." (administratief dossier, stuk 5, p. 10). Ook verzoekster gaf tijdens haar persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan dat zij in Griekenland asiel hebben aangevraagd en zij als gevolg hiervan een verblijfsvergunning verkregen (administratief dossier, stuk 5b, p. 6).

In zoverre verzoekers in het verzoekschrift hekelen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich louter op hun verklaringen steunt om te besluiten dat zij over een verblijfstitel in Griekenland beschikken en er in het administratief dossier geen enkel stuk terug te vinden is waaruit blijkt dat zij effectief een internationaal beschermingsstatuut hebben verkregen in Griekenland en zij voorts betogen dat van hen onmogelijk verwacht kan worden dat zij zelf duidelijke en correcte informatie kunnen verschaffen over het eventuele beschermingsstatuut dat zij hebben verkregen en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tekort is geschoten aan zijn samenwerkingsplicht, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet inderdaad de

verplichting heeft om aan te tonen dat een verzoeker om internationale bescherming internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. *In casu* blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op grond van de verklaringen van verzoekers heeft kunnen besluiten dat hen een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland (*supra*). Daarenboven gaf ook verzoekers' zoon aan dat zijn ouders, reeds voordat hij in november 2018 werd erkend als vluchteling in Griekenland, een statuut verkregen aldaar (verzoekschrift, stuk 9, p. 13-14).

Bovendien blijkt, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, uit niets dat verzoekers thans niet langer over een internationale beschermingsstatus zouden beschikken in Griekenland. In dit verband staat in de bestreden beslissingen te lezen als volgt:

"Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)."

In zoverre verzoekers te dezen nog verwijzen naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient te worden benadrukt dat de precedentwerking tot op heden niet wordt aanvaard in het Belgische recht.

Gelet op het voorgaande, is de commissaris-generaal bijgevolg bevoegd om de verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat *"de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie"*. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Procedurerichtlijn, waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat - voor zover aan deze voorwaarde is voldaan - de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissingen op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekers geen concrete elementen bijbrengen die de desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.3.6. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het

Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (cf. HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland*, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat verzoekers, die in Griekenland internationale bescherming werden toegekend, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement genieten, dat aan hun internationale beschermingsstatuut een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat hun levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers kunnen dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming en dat het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Verzoekers herhalen in het verzoekschrift hun verklaringen met betrekking tot hun levensomstandigheden in Griekenland en verwijzen zowel in het verzoekschrift als in de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) naar landeninformatie met betrekking tot de situatie voor verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De

Raad merkt evenwel op dat verzoekers advocaat een deel van deze informatie (verzoekschrift, stukken 3, 5-6 en aanvullende nota, stuk 1 van rechtsplegingsdossier, stuk 7) reeds ter kennis heeft gebracht aan de commissaris-generaal en dat in de bestreden beslissing dienaangaande op goede gronden wordt overwogen als volgt:

“Wat betreft het elektronisch schrijven van uw raadvrouw d.d. 19/8/2019 (zie afdruk gevoegd in de groene map in het administratief dossier) en waarin zij uw medische situatie in herinnering brengt evenals verwijst naar diverse landenrapporten met betrekking tot de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, naar een (individuele) uitspraak gewezen door het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties en enkele arresten gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, moet tot slot worden opgemerkt dat dergelijke elementen weliswaar een belangrijk aspect kunnen vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch an sich niet volstaan om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Dient te worden benadrukt dat met name uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van onderhavig verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u in Griekenland verleend werd, te weerleggen. De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten, of wat dat betreft naar arresten of uitspraken gewezen in individuele zaken, volstaat niet om vast te stellen dat elke internationaal beschermde die in Griekenland verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Uit wat voorafgaat blijkt in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat u persoonlijk niet genoegzaam hebt aangetoond dat de internationale bescherming die u in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat u een nood aan internationale bescherming ten overstaan van Griekenland kunt doen gelden.” Ook met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde landeninformatie (verzoekschrift, stukken 4, 7-8 en aanvullende nota, stukken 2-3 van rechtsplegingsdossier, stuk 7) moet worden opgemerkt dat deze landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar dat zulke informatie *an sich* niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder aan wie in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn dat het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hen in een andere EU-lidstaat werd verleend, te weerleggen. Gelet op de motieven van de bestreden beslissingen en gezien wat volgt, zijn verzoekers er niet in geslaagd om dit vermoeden te weerleggen.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat er *“een flagrant gebrek aan informatie”* is over de situatie in Griekenland, benadrukt de Raad opnieuw dat het aan verzoekers toekomt om aan te tonen dat er in Griekenland sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen (*supra*, HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*).

Aangaande verzoekers' persoonlijke omstandigheden wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden overwogen als volgt:

“U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In de eerste plaats wordt verwezen naar uw verklaringen waarin u stelt dat jullie eindbestemming België was waar jullie kinderen verbleven, dat jullie nooit de intentie hadden om in Griekenland te blijven. U geeft aan dat jullie verblijf in Griekenland gebaseerd was op de ziekte van uw echtgenote (CGVS p.10, 13, 15-17, CGVS vrouw p. 6-7). Daarnaast doet u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat door het bekomen van uw verblijfstitel u op uzelf bent aangewezen, nl. dat er geen mogelijkheid is tot ondersteuning van de Griekse Autoriteiten of van hulporganisaties. U geeft aan dat er een crisis in Griekenland heerst en dat dit tevens effect heeft op de behandeling van vluchtelingen aldaar (CGVS p.13, 15-17, CGVS vrouw p.6-7).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status

diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw echtgenote geen enkele intentie hadden om in Griekenland te blijven, u verwijst naar jullie kinderen die in België verblijven en geeft aan dat België jullie eindbestemming was. U geeft aan dat jullie verblijf in Griekenland louter gebaseerd was op de medische situatie van uw echtgenote (CGVS p.10, 13, 15-17, CGVS vrouw p.6-7). Verder geeft u aan dat jullie in Griekenland geen beroep konden doen op verdere hulp van de autoriteiten of van organisaties, eenmaal jullie jullie verblijfsvergunning ontvingen (CGVS p.15-17, CGVS vrouw p.7). U stelt dat er in Griekenland een tekort is aan essentiële elementen in het leven, dat dit tevens geldt voor de Griekse bevolking zelf, u zegt "Je kan moeilijk leven opbouwen in een land dat het al moeilijk heeft." (CGVS p.15-17). Het louter aanhalen van socio-economische redenen is niet afdoende in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat jullie na het verkrijgen van jullie verblijfstitel onmiddellijk Griekenland hebben verlaten (CGVS p.15, CGVS vrouw p.6-7). Gezien jullie geen enkele intentie hadden om in Griekenland te blijven, alsook verwijzend naar de situatie van de Grieken zelf, hebben jullie zich niet geïnformeerd naar jullie rechten en lieten jullie na stappen te ondernemen om een leven op te bouwen, u zegt onder meer "Ik herhaal nog eens, de enige reden waarom ik in Griekenland zat, is het feit dat mijn vrouw ziek was. Ik was niet van plan daar te verblijven, met andere woorden, ik heb niets gezocht omdat ik al twaalf jaar de Griekse crisis volgde en ik heb gezien wat voor nadelen dat zo'n crisis op het land had. ... Neen, omdat ik weet dat Griekse bevolking geen rechten heeft, rechten worden niet gerespecteerd, waarom zou ik zoiets vragen." (CGVS p.17, CGVS vrouw p.7). Hieruit blijkt, en zoals reeds werd aangestipt, dat jullie geen toereikende inspanningen hebben ondernomen om in Griekenland jullie leven op te bouwen en uw loutere verwijzing naar de crisis in Griekenland en het gegeven dat de Griekse bevolking geen rechten heeft, vermag hier geen afbreuk aan te doen. Dit hoeft geen verder betoog.

Verder wilt het CGVS in het kader van de medische situatie van u en uw echtgenote opmerken dat deze medische problemen én de nood aan medische opvolging niet betwist worden, alsook is het CGVS zich bewust van jullie leeftijd. Toch, gezien het bovenstaande, is het niet afdoende om louter te verwijzen naar de socio-economische omstandigheden. Het feit dat jullie geen enkele inspanningen hebben geleverd om jullie persoonlijke situatie daar na te gaan zorgt er tevens voor dat jullie verklaringen niet onderbouwd worden. Daar gelaten dat het aspect van medische zorgen in Griekenland, of het gebrek hieraan, strikt genomen niet tot de beoordelingsbevoegdheid van het CGVS behoort, wordt er evenmin op overtuigende wijze door jullie aangetoond dat er geen toegang was tot de reguliere gezondheidszorg aldaar. Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenote, met behulp van de Verenigde Naties, in de periode april 2017 tot en met september 2018, medisch werd opgevolgd (CGVS p.15). Zo werd ze naar twee ziekenhuizen doorverwezen waar ze in het laatste cortisone en 'intensieve' geneesmiddelen kreeg (CGVS p.10, CGVS vrouw p.6). U geeft tevens aan dat jullie een studio werd toegewezen door de Verenigde Naties omwille van de medische situatie van uw echtgenote (CGVS p.10, CGVS vrouw p.6). Bovendien stelt het CGVS vast dat jullie tijdens jullie verblijf in Griekenland, 120 euro per maand per persoon kregen (CGVS p.16). Hoewel het algemeen geweten is dat Griekenland te kampen heeft met een grote instroom van vluchtelingen, blijkt hieruit dat er wel degelijk inspanningen werden geleverd om tegemoet te komen aan individuele noden. Wederom wordt herhaald dat jullie niet in staat zijn om op

gefundeerde wijze te staven dat jullie tijdens een toekomstig verblijf in Griekenland geen beroep zouden kunnen doen op ondersteuning. In de marge dient nog opgemerkt dat u zich voor wat betreft medische problemen tot de geijkte procedure dient te wenden.

Verder hebben noch u, noch uw echtgenote het over andere problemen in Griekenland (CGVS p.13, 15-17; CGVS vrouw p. 6-8).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

(...)"

Verzoekers beperken zich er in wezen toe hun verklaringen aangaande hun levensomstandigheden in Griekenland en hun medische toestand te herhalen en te onderstrepen en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te bekritisieren en tegen te spreken, doch de Raad stelt vast dat verzoekers hiermee geen enkele afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen, waaruit blijkt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zij nooit de intentie hadden om in Griekenland te blijven en na het bekomen van hun internationaal beschermingsstatuut aldaar geen toereikende inspanningen hebben geleverd om hun levensomstandigheden te verbeteren en hulp te zoeken bij de Griekse overheidsinstanties. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, is het wel degelijk relevant dat verzoeker aangeeft dat zij minder dan een week na ontvangst van hun verblijfsvergunning zijn vertrokken naar België en dat verzoekster eveneens verklaart dat zij "meteen" na het verkrijgen van hun internationale beschermingsstatus zijn vertrokken uit Griekenland teneinde zich bij hun kinderen in België te voegen (administratief dossier, stuk 5, p. 10 en 15-16 en 5b, p. 6). Hieruit blijkt immers dat Griekenland niet hun einddoel was, hetgeen verzoeker overigens uitdrukkelijk erkent tijdens zijn persoonlijk onderhoud waarin hij aangeeft dat België hun eindbestemming was en zij Griekenland enkel wilden passeren (administratief dossier, stuk 5, p. 10 en 17). Dit blijkt eveneens uit de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud te kennen geeft dat zij niets hebben ondernomen om een leven in Griekenland op te bouwen en dat zij zich niet informeerden over hun rechten, waaronder de mogelijkheid tot huisvesting en medische zorg na het verkrijgen van hun verblijfsvergunning (administratief dossier, stuk 5, p. 16-17). Ook geven verzoekers allerm minst blijk van het feit dat zij "wanhopig" geprobeerd te hebben om werk te zoeken zoals zij nochtans voorhouden in het verzoekschrift, nu verzoeker ondubbelzinnig aangeeft dat hij geen enkele stap heeft ondernomen om in Griekenland werk te vinden vermits zij immers niet van plan waren daar te blijven (administratief dossier, stuk 5, p. 16). Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekers geen enkele intentie hadden om in Griekenland te blijven en zij geen toereikende inspanningen hebben ondernomen om in Griekenland een leven op te bouwen.

De Raad stelt derhalve vast dat de verklaringen van verzoekers over hun levensomstandigheden in Griekenland betrekking hebben op hun situatie als verzoekers om internationale bescherming en zij nooit gepoogd hebben om een leven op te bouwen als personen die internationale bescherming genieten, wiens status nochtans grondig verschilt van deze van een verzoeker om internationale bescherming. Griekenland is als EU-lidstaat immers gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan de status van verzoekers en waarvan zij gebruik kunnen maken (*supra*). Verzoekers tonen met het louter verwijzen naar hun levensomstandigheden in Griekenland voor hun toekenning van de internationale beschermingsstatus niet aan dat zij vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. De Raad kan, in navolging van de bestreden beslissingen, enkel vaststellen dat uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij in Griekenland geen toereikende inspanningen hebben geleverd om er een leven op te bouwen en dat zij zelf nooit geconfronteerd werden met enige moeilijkheden tot opvang in Griekenland, noch dat zij geen toegang hadden tot gezondheidszorg. De beweringen dat zij geen huisvesting en geen werk zullen vinden onder andere omdat zij volledig afhankelijk zijn van hulporganisaties omdat zij de taal niet machtig zijn, betreffen dan ook blote beweringen.

De Raad merkt te dezen nog op dat daar waar verzoekers in het verzoekschrift aanvoeren dat zij beroep hebben gedaan op verschillende organisaties om zich te informeren over de mogelijkheden om de Griekse taal te leren, maar niemand hen kon helpen, hieruit geenszins kan blijken dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft hun toegang tot taallessen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekers hiermee niet aantonen dat zij vanwege hun bijzondere

kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

In zoverre verzoekers wijzen op hun medische problematiek en in hun aanvullende nota een “actualisatie” bijbrengen van hun gezondheidstoestand (stuk 4 van rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient vooreerst te worden benadrukt dat hun medische situatie, hun nood aan medische opvolging en hun leeftijd niet worden betwist. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overweegt evenwel op goede gronden dat verzoekers niet aantonen dat zij geen of onvoldoende toegang zouden hebben tot gezondheidszorg in Griekenland. Uit hun verklaringen blijkt vooreerst dat verzoekster wel degelijk toegang had tot medische zorgen, met behulp van de Verenigde Naties, waarbij verzoekster in de periode van april 2017 tot september 2018 werd opgevolgd, zij naar twee ziekenhuizen werd doorverwezen en zij een studio kregen toegewezen omwille van haar medische toestand (administratief dossier, stuk 5, p. 10 en 15 en stuk 5B, p. 6). Ook geven zij aan 120 euro per maand per persoon te ontvangen (administratief dossier, stuk 5, p. 16). Verder kan uit verzoekers’ verklaringen niet blijken dat zij oprechte inspanningen hebben geleverd om na te gaan wat hun precieze persoonlijke situatie zou uitmaken nadat zij een internationale beschermingsstatus verkregen. Immers, verzoeker geeft aan dat zij - behoudens de Verenigde Naties - geen andere organisaties of instellingen hebben gecontacteerd om de medische zorg verder te laten garanderen (administratief dossier, stuk 5, p. 16). Gelet op het voorgaande, dient te worden benadrukt dat uit verzoekers’ verklaringen kan blijken dat er wel degelijk inspanningen werden geleverd in Griekenland teneinde tegemoet te komen aan hun individuele noden en dat verzoekers *in casu* niet aannemelijk maken dat zij niet langer toegang zouden hebben tot medische zorg en opvolging bij een terugkeer naar Griekenland.

Verzoekers beargumenteren nog dat zij niet in staat zullen zijn om in hun levensonderhoud te voorzien en dat hun zoon A. niet alleen zal kunnen instaan voor het levensonderhoud van het volledige gezin. De Raad merkt evenwel op dat uit de verklaringen van verzoekers’ blijkt dat verschillende van hun andere kinderen in België en in Zweden verblijven (administratief dossier, stuk 16A, vraag 16 en stuk 16B, vraag 16), zodat zij allerm minst aantonen dat hun zoon A. het enige familielid is dat kan instaan voor enige financiële kosten in hun. Dit klemt des te meer daar verzoekers in het verzoekschrift aangeven dat hun andere kinderen in België hen thans bijstaan.

Waar verzoekers nog verwijzen naar de psychologische problemen van hun zoon M. en het feit dat hij zorg en begeleiding nodig heeft (aanvullende nota, stukken 5-8 van rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient te worden benadrukt dat dit gegeven geen invloed heeft op de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers. Zoals blijkt uit de bestreden beslissingen en hetgeen voorafgaat brengen verzoekers geen elementen aan waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds in Griekenland werd verleend en tonen zij bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dat verzoekers’ zoon M. ernstige psychologische problemen kent en in België opvolging krijgt doet hieraan geen afbreuk. Daarenboven dient te worden herhaald dat de argumentatie in de aanvullende nota als zou verzoekers’ andere zoon A. alleen moeten instaan voor het levensonderhoud van de familie niet kan overtuigen. Uit de verklaringen van verzoekers’ blijkt immers dat verschillende van hun andere kinderen in België en in Zweden verblijven (administratief dossier, stuk 16A, vraag 16 en stuk 16B, vraag 16), zodat zij allerm minst aantonen dat hun zoon A. het enige familielid is dat kan instaan voor enige financiële kosten in hoofde van hun zoon M. en zichzelf. Overigens belet niets verzoekers om zich te richten tot de geëigende procedures voor het bekomen van een verblijfsrecht in België op basis van hun gezinssituatie. Het doel van deze procedure is immers niet het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, doch wel om na te gaan of zij bescherming nodig hebben tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade.

Zo verzoekers nog verwijzen naar een arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof, een beslissing van de administratieve rechtbank van Magdeburg op 13 november 2018, naar het arrest van de Nederlandse Raad van State van 15 juli 2019 en naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient te worden onderstreept dat tot op heden rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben. Elke verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

Ook de door verzoekers voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing nog te lezen als volgt:

“Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden: jullie originele paspoorten, jullie originele identiteitskaarten en geboorteakten, jullie originele UNRWA

registratie, jullie originele huwelijksakte, uw diploma's en certificaten van opleiding hebben betrekking op jullie identiteit en herkomst die door het CGVS niet betwist worden. De documenten met betrekking tot uw betrokkenheid bij Fatah, uw professionele activiteiten en de gevolgen hiervan staan hier tevens niet ter discussie. Hetzelfde geldt voor de kopie van uw facebookprofiel en het e-mailverkeer betreffende uw ideeën over de samenleving. Wat de documenten betreft aangaande jullie medische situatie, herhaalt het CGVS nogmaals dat deze niet betwist wordt."

Verzoekers voeren geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoekers tonen aldus niet aan, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 91).

Gezien verzoekers internationale bescherming genieten in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

2.3.7. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of zij reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie en of deze bescherming nog actueel en toereikend is. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekers de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten, elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die hen in Griekenland werd verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.10. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER